

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.100 van 23 juni 2011
in de zaak A. 192.792/X-14.205.**

In zake : de n.v. ASPIRAVI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves François
 kantoor houdend te 8790 WAREGEM
 Eertbruggestraat 10
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 mei 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 30 maart 2009 van de gewestelijk
stedenbouwkundig ambtenaar houdende weigering aan de n.v. Aspiravi van de
stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een windturbine met
bijbehorende elektriciteitscabine op een perceel gelegen te Roeselare,
Autosnelweg zn, kadastraal bekend sectie A, nr. 742/b.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Van Noten, die loco advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Yves François, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij heeft met betrekking tot het perceel gelegen te Roeselare, Autosnelweg, kadastraal bekend sectie A, nr. 742/b, een recht van opstal met eerste kooprecht verworven, met het oog op de oprichting van een windturbine met bijbehorende elektriciteitscabine.

4. Het betreffende perceel is overeenkomstig het op 17 december 1979 vastgestelde gewestplan Roeselare-Tielt gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en tevens, overeenkomstig het op 29 april 1991 door de Vlaamse regering goedgekeurde

algemeen plan van aanleg van de stad Roeselare (hierna: APA Roeselare), in zone voor “onaangetaste open-ruimte-gebieden”.

Artikel 2.4 van de “specifieke voorschriften inzake diverse bestemmingscategorieën” luidt als volgt:

“2.4. ONAANGETASTE OPEN-RUIMTE-GEBIEDEN

Het betreft enerzijds een reeks gebieden die door hun nagenoeg onaangetast karakter qua bebouwing, als dusdanig maximaal moeten worden behouden.

Het betreft anderzijds een reeks natuurgebieden, zoals valleigebieden en beddingen van onbevaarbare waterlopen, beekoevers en waardevolle landbouwlandschappen die wegens hun landschappelijke of wetenschappelijke waarde in hun maximale staat van behoud moeten bewaard worden of hersteld.

In deze reeksen gebieden zijn enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied en voor het beheer ervan.

Met uitzondering van bestaande zijn aldaar enkel nieuwe gebouwen toegelaten voor zover het gaat om tuinbouw- en landbouwactiviteiten met familiaal karakter, die zullen worden ingeplant in de nabijheid van de wegen.

Ten aanzien van bestaande dergelijke tuinbouw- en landbouwactiviteiten kunnen slechts nieuwe bouwwerken worden opgericht aansluitend bij de bedrijfszetel.

T.a.v. de nieuwe gebouwen zal zowel de vormgeving van de architectuur als de omgevende groenafgordeling gekenmerkt zijn door een integratie in het aldaar gesitueerde landschap.

In deze gebieden geldt geen opvullingsregel inzake geïsoleerde woningbouw.

Dergelijke bouwaanvragen zullen aanvullend getoetst worden met kaartblad I.2 (natuurlijke elementen, detail-analyse) uit het dossier ‘Bestaande Toestand’, waardoor beperkingen qua plaatsing, aard, volume en uitzicht kunnen voortvloeien”.

5. Op 18 oktober 2007 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij een aanvraag in voor het bouwen van een windturbine met bijbehorende elektriciteitscabine op het voormelde perceel.

6. Tijdens de aanvraagprocedure worden er een aantal adviezen verstrekt: het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek adviseert gunstig, de afdeling Wegen en Verkeer adviseert voorwaardelijk gunstig, de afdeling Onroerend Erfgoed stelt geen bezwaar te hebben tegen de voorgestelde locatie en ook de brandweer van de stad Roeselare adviseert gunstig.

7. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek worden er twee bezwaarschriften ingediend, die door het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare ongegrond worden bevonden. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare verleent vervolgens op 4 februari 2008 een gunstig advies.

8. Op 30 maart 2009 weigert de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de gevraagde vergunning.

Dit is het bestreden besluit.

Het is als volgt gemotiveerd:

“STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT PLANNEN VAN AANLEG

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan ROESELARE - TIELT (KB 17/12/1979) gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 17.6.0. + 17.6.2. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

In deze gebieden is woongelegenheid toegestaan voor zover die noodzakelijk is voor de goede werking van de inrichtingen.

De aanvraag ligt in een gebied waarvoor een APA Roeselare wordt/werd opgesteld.

Dit APA situeert de aangevraagde werken/handelingen in een onaangetaste open-ruimte-gebieden.

Het betreft enerzijds een reeks gebieden die door hun nagenoeg onaangetast karakter qua bebouwing, als dusdanig maximaal moeten worden behouden.

Het betreft anderzijds een reeks natuurgebieden, zoals valleigebieden en beddingen van onbevaarbare waterlopen, beekoevers en waardevolle landbouwlandschappen die wegens hun landschappelijke of wetenschappelijke waarde in hun maximale staat van behoud moeten bewaard worden of hersteld. In deze reeksen gebieden zijn enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied en voor het beheer ervan.

Met uitzondering van bestaande zijn aldaar enkel nieuwe gebouwen toegelaten voor zover het gaat om tuinbouw- en landbouwactiviteiten met familiaal karakter, die zullen worden ingeplant in de nabijheid van de wegen.

Ten aanzien van bestaande dergelijke tuinbouw- en landbouwactiviteiten kunnen slechts nieuwe bouwwerken worden opgericht aansluitend bij de bedrijfszetel.

T.a.v. de nieuwe gebouwen zal zowel de vormgeving van de architectuur als de omgevende groenafgordeling gekenmerkt zijn door een integratie in het aldaar gesitueerde landschap.

In deze gebieden geldt geen opvullingsregel inzake geïsoleerde woningbouw.

Dergelijke bouwaanvragen zullen aanvullend getoetst worden met kaartblad I.2 (natuurlijke elementen, detail-analyse) uit het dossier 'Bestaande Toestand', waardoor beperkingen qua plaatsing, aard, volume en uitzicht kunnen voortvloeien.

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het Algemeen Plan van Aanleg van Roeselare (BVE van 29.04.1991) dateert van na de vaststelling van het gewestplan Roeselare/Tielt (KB van 17.12.1979), zodat hier wordt geoordeeld op basis van het voor het goed meer gedetailleerde gemeentelijk plan van aanleg. Verder zijn er geen andere aanlegplannen van toepassing.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan.

(...).

HET OPENBAAR ONDERZOEK

Wettelijke bepalingen

De aanvraag dient openbaar gemaakt te worden overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 en wijzigingen.

Evaluatie van de procedure/aantal bezwaren

De voorgescreven procedure van openbaar onderzoek werd gevolgd. Er werd(en) twee bezwaarschrift(en) ingediend.

Evaluatie bezwaren

Bezwaren wijzen vooral op de weinige uitleg die kon verschaft worden op het gemeentehuis betreffende het project, de mogelijke geluidsoverlast, het verminderen in waarde van het eigendom 1 (van) bezwaarder. Bezwaarders wijzen op het feit dat de aanvraag niet conform is de APA-bestemming. 1 Bezwaar wijst op de afwezigheid van een coherent energiebeleid en de visuele hinder dat dergelijke mastodonten met zich meebrengen. Bezwaarder vreest tevens voor netinstabiliteit en ongevalpotentieel.

Deze bezwaren zijn ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. De bezwaren over het niet conform zijn aan de APA-bestemming zijn gegrond. Deze aanvraag kan helemaal niet in onaangetaste open-ruimte-gebieden.

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is niet conform de APA-bestemming 'onaangetaste open-ruimte-gebieden'. De aanvraag behelst de exploitatie van een windturbine, wat kan beschouwd worden als een uitrusting met openbaar nut. Er kan m.i. echter geen toepassing gemaakt worden van de afwijkingsmogelijkheid zoals voorzien in art. 2.3 van het APA. De aanvraag kan immers niet beschouwd worden als zijnde noodzakelijk voor het goed functioneren van de maatschappij. Ook is de aanvraag niet verenigbaar met het architectonisch karakter van het gebied, er wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit gebied maximaal onaangetast dient behouden te worden qua bebouwing. Voor het gevraagde bestaat er geen vergunningsgrond.

De aanvraag is strijdig met de voorziene bestemming.

Aanvraag valt niet onder toepassing van artikel 2.7 noch onder toepassing van de uitzonderingsmaatregelen van 2.3 van het vigerende APA. (...).

Er is geen beleidsplan opgemaakt voor deze site, om de bedoelde zone naar mogelijke subzones te differentiëren, waar eventueel een windmolen is toegelaten. Bijgevolg kunnen we stellen dat deze werken ruimtelijk en planologisch niet aanvaardbaar zijn.

ALGEMENE CONCLUSIE

Overwegend bovenstaande motivering; overwegend het gunstig advies, eventueel met opgelegde voorwaarden, van zowel het college van burgemeester en schepenen als de afdeling Monumenten & Landschappen (in het kader van het beheer van het archeologisch patrimonium) is het project niet aanvaardbaar”.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

9. De verzoekende partij voert een schending aan van de artikelen 2 en 13 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet), van het gewestplan Roeselare en van de materiële motiveringsplicht. Zij voert tevens de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag aan en verzoekt voorts om de toepassing van artikel 159 van de Grondwet.

Meer bepaald stelt de verzoekende partij dat een windturbine, zijnde een windturbine die wordt aangesloten op het openbaar elektriciteitsnet, conform het geldende gewestplan wel degelijk thuishoort in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut. Evenwel weigert het bestreden besluit de vergunning op grond van een strijdigheid met de door het APA Roeselare voorziene bestemming onaangetast open-ruimte-gebied. Volgens de verzoekende partij is het APA Roeselare op dit punt echter in strijd met het geldende gewestplan: immers blijkt uit artikel 13 van het gecoördineerde decreet en uit de rechtspraak van de Raad van State dat een algemeen plan van aanleg zich moet richten naar de bepalingen van het gewestplan en deze moet aanvullen, dat hiervan slechts “desnoods” kan worden afgeweken, zijnde onder “zeer strikte voorwaarden” en dat een algemeen plan van aanleg “alleszins niet tot doel mag

hebben om van het gewestplan af te wijken of voor zijn beheersingsgebied een bestemming vast te stellen die zich in geen dele richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze geenszins aanvult”.

In het bestreden besluit wordt uitdrukkelijk erkend dat de exploitatie van een windturbine een uitrusting van openbaar nut behelst. Toch wordt de vergunning geweigerd wegens strijdigheid met het bestemmingsvoorschrift “onaangetast open-ruimte-gebied” van het APA Roeselare, zonder dat toepassing zou kunnen worden gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid voorzien in het APA Roeselare voor bouwwerken van openbaar nut. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar meent dat volgens het APA Roeselare enkel handelingen en werken zijn toegestaan die nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied en voor het beheer ervan, alsook dat met uitzondering van bestaande gebouwen enkel nieuwe gebouwen toegelaten zijn voor tuinbouw- en landbouwactiviteiten met een familiaal karakter. In deze lezing wijkt het APA Roeselare duidelijk af van het toepasselijke gewestplan. Het vult dit gewestplan geenszins aan. Nochtans is het niet aannemelijk dat de bestaande gewestplanbestemming achterhaald is, hetgeen blijkt uit het feit dat aan de overzijde van de A17 in dezelfde zone voor openbaar nut bouw- en milieuvergunningen werden afgeleverd voor twee andere windturbines.

De verzoekende partij concludeert dat, aangezien het bestreden besluit rechtstreeks is gesteund op dit onwettig bestemmingsvoorschrift dat op basis van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten, het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

10. De verwerende partij werpt vooreerst op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel. De windturbine is immers volgens haar sowieso zonevreemd, zelfs al moet de gewestplanbestemming worden toegepast. Een gemeenschaps- of openbare nutsvoorziening dient namelijk voor het publiek toegankelijk te zijn, het algemeen belang te dienen of van openbaar nut te zijn, hetgeen te dezen niet het geval is. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft geoordeeld dat de windturbine niet noodzakelijk is voor het goed functioneren van de maatschappij. De inrichting is enkel nuttig voor de

verzoekende partij die met de verkoop van de opgewekte energie winst hoopt te boeken.

Voorts repliceert zij dat het APA Roeselare niet strijdig is met het toepasselijke gewestplan, doch dat het dit aanvult door te verduidelijken “dat het een open-ruimte-gebied betreft, samengesteld uit onder meer natuurgebieden en landbouwlandschappen”, waarbij het de bedoeling is de vergezichten te behouden en bebouwing daarom enkel toe te laten in de mate dat die open ruimte maximaal behouden blijft. Waar het APA Roeselare in artikel 2.3 voorschrijft dat openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen ook buiten de daartoe bestemde gebieden kunnen worden toegelaten op voorwaarde (onder meer) dat het architectonisch karakter van het gebied niet wordt aangetast, is het voor de verwerende partij duidelijk “dat een windmolen van 98 m hoog en met een rotordiameter van 71 m” wel degelijk een aantasting van de open ruimte inhoudt.

Tot slot wijst de verwerende partij er nog op dat de windturbine strijdig is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, zijnde de “kern van de weigeringgrond” door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. In het bestreden besluit wordt immers geoordeeld “dat een windturbine niet in de onmiddellijke omgeving past, omgeving die gekenmerkt wordt door voornamelijk niet door bebouwing aangetaste landschappen”.

11. De verzoekende partij dupliceert in de memorie van wederantwoord, ten aanzien van de opgeworpen exceptie, dat in zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen de idee van “dienstverlening aan de gemeenschap” centraal staat en dat een dergelijke zone dus geschikt is voor de inplanting van publieke windturbines, zijnde windturbines die aangesloten zijn op het openbaar elektriciteitsnet. Een windturbine is tevens te beschouwen als een werk van algemeen belang in de zin van artikel 3, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester. Overigens wordt in het bestreden besluit zelf uitdrukkelijk gesteld “dat de exploitatie van ‘een windturbine beschouwd kan worden als een uitrusting met openbaar nut’”. Bovendien werd in hetzelfde

openbaar nutsgebied wel reeds een stedenbouwkundige vergunning verleend voor twee andere windturbines.

Ten gronde voegt de verzoekende partij aan het verzoekschrift nog toe dat de verwerende partij louter betoogt dat het APA Roeselare niet afwijkt van het geldende gewestplan, doch dat zulks wel degelijk het geval is. De verzoekende partij is het ook niet eens met de stelling in de memorie van antwoord als zou de vergunning geweigerd zijn omwille van een strijdigheid met de goede plaatselijke ordening. De verzoekende partij meent dat uit het bestreden besluit duidelijk blijkt dat de weigering is gebaseerd op een strijdigheid met de stedenbouwkundige voorschriften van het APA Roeselare en dat hierin “met geen woord (wordt) gerept over de goede plaatselijke ordening”. Volgens de verzoekende partij waagt de verwerende partij zich hier aan een substitutie van motieven.

Beoordeling

12. In zoverre de verwerende partij in de memorie van antwoord het belang van de verzoekende partij bij het eerste middel betwist, stellende dat “het als zodanig niet uitmaakt of alleen de gewestplanbestemming toegepast wordt, dan wel aangevuld met de precisering uit het APA”, nu het plaatsen van een windturbine “in casu niet (kan) beschouwd worden als gewestplanconform”, aangezien het “geen gemeenschapsvoorziening of openbare nutsvoorziening” betreft, dient te worden vastgesteld dat de Raad van State niet kan vooruitlopen op de beslissing die de verwerende partij zou nemen na een gebeurlijke nietigverklaring van het bestreden besluit.

De exceptie wordt verworpen.

13. Wat de grond van het middel betreft, blijkt vooreerst, in tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, uit het bestreden besluit niet dat “de strijdigheid met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening” de “kern van de weigeringgrond” uitmaakt. Niettegenstaande een gedeelte van de motivering van het bestreden besluit is opgenomen onder de hoofding “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening”, blijkt uit de aangehaalde motivering dat de

stedenbouwkundige vergunning wel degelijk wordt geweigerd omwille van de strijdigheid met de bestemming volgens het APA Roeselare.

14. In zoverre de verzoekende partij met toepassing van artikel 159 van de Grondwet de schending door het APA Roeselare aanvoert van de toentertijd geldende artikelen 2 en 13 van het gecoördineerde decreet, moeten deze bepalingen worden gelezen als de artikelen 2 en 15 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (hierna: de stedenbouwwet), zoals die van kracht waren ten tijde van de goedkeuring van het APA Roeselare. De door de verzoekende partij aangevoerde decretale bepalingen zijn immers inhoudelijk gelijk aan de aangevoerde wetsbepalingen.

Artikel 2, § 1, derde lid van de stedenbouwwet dat van kracht was op het ogenblik dat het APA Roeselare werd goedgekeurd, luidt als volgt:

“De plannen hebben verordenende kracht. Zij blijven gelden totdat zij door andere plannen kunnen worden vervangen na een herziening. Er mag alleen van worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door deze wet bepaald”.

Artikel 15, vierde lid van de stedenbouwwet, dat toentertijd eveneens van kracht was, luidt als volgt:

“Wanneer een streek- of gewestplan bestaat, richt het algemeen plan zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken”.

Uit deze laatste bepaling volgt dat het gewestplan een richtsnoer is voor het algemeen plan van aanleg dat essentieel op de nadere uitvoering en de aanvulling van het gewestplan is gericht, alsook dat de mogelijkheid om in het algemeen plan van aanleg af te wijken van het gewestplan alleen bestaat in het geval daartoe noodzaak bestaat.

De term “desnoods” wijst er op dat tegelijk: 1. is aangetoond dat de bestemming in het gewestplan achterhaald is (bijvoorbeeld ten gevolge van de evolutie van de bevolking, van de economie) of niet meer verwezenlijkt kan worden, 2. de in het algemeen plan van aanleg voorgestelde bestemming beantwoordt aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en

mogelijkheden en er een dwingende behoefte bestaat aan een daaraan aangepaste nieuwe, afwijkende ordening, 3. deze planologische noden duidelijk en goed gelokaliseerd kunnen worden en beperkt zijn in omvang, 4. de voorgestelde afwijkende ordening geen middel is om het gewestplan te corrigeren en 5. het vervullen van deze voorwaarden blijkt uit de formele motivering van het afwijkend plan, zo niet minstens uit het dossier is af te leiden.

De aangehaalde wettelijke bepaling houdt niet in dat wanneer de bestemming van het geldende gewestplan niet voldoet, ervan kan worden afgeweken bij middel van een algemeen plan van aanleg. De regel is - ook in die hypothese - dat een gewestplan blijft gelden tot het wordt vervangen na een herziening en dat het algemeen plan van aanleg zich richt naar de bepalingen ervan. De uitdrukking dat het algemeen plan van aanleg er “desnoods (kan) van afwijken” wijst op het uitzonderlijk karakter van het procedé in tijd en omvang.

15. Het perceel waarop de kwestieuze windturbine zou worden ingeplant, is overeenkomstig het op 17 december 1979 vastgestelde gewestplan Roeselare-Tielt gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Volgens artikel 2.4 van de “specifieke voorschriften inzake diverse bestemmingscategorieën” van het APA Roeselare wordt dit perceel gesitueerd in zone “onaangetaste open-ruimte-gebieden”. Luidens dit bestemmingsvoorschrift gaat het om “gebieden die door hun nagenoeg onaangetast karakter qua bebouwing, als dusdanig maximaal moeten worden behouden”. Nog luidens het bestemmingsvoorschrift zijn hier “enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied en voor het beheer ervan” en zijn “met uitzondering van bestaande (...) aldaar enkel nieuwe gebouwen toegelaten voor zover het gaat om tuinbouw- en landbouwactiviteiten met familiaal karakter”.

Met de verzoekende partij dient te worden vastgesteld dat “er in dit gebied in de regel dus geen nieuwe openbare nuts- en gemeenschapsvoorzieningen (kunnen) worden toegelaten, terwijl het gebied volgens het gewestplan nochtans bestemd is voor openbare nutsvoorzieningen en gemeenschapsvoorzieningen”. Aldus geeft het APA Roeselare aan het

betreffende perceel een totaal andere bestemming dan het toepasselijke gewestplan.

In zoverre de verwerende partij in de laatste memorie stelt dat artikel 2.4 van de bestemmingsvoorschriften van het APA Roeselare “moet samen gelezen worden met art. 2.3 van het APA waarin gemeld wordt dat ook ‘openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen’ mogelijk zijn” en dat het APA Roeselare dus “niet met het gewestplan (strijdt)” aangezien “openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen (...) nog steeds mogelijk (zijn)”, luidt het bedoelde artikel 2.3 van de bestemmingsvoorschriften als volgt:

“Konstrukties voor openbare diensten en gemeenschapsuitrustingen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied en voor zover ze noodzakelijk worden geacht voor het goede functioneren van de maatschappij, of wanneer ze betrekking hebben op de aanleg van bruggen en wegen, installaties, tracé's en boven- of ondergrondse leidingen van openbaar nut; wijzigingen of bijkomende ingrepen met grootschalig karakter i.v.m. bepaalde infrastructuren (o.a. hoogspanningsleidingen) zullen slechts worden vergund nadat dit voorafgaandelijk in een beleidsplanprocedure is vastgelegd”.

Met de verzoekende partij wordt gesteld dat “de zinsnede ‘buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden’ (...) duidelijk aan(toont) dat het gebied in kwestie volgens het APA niet meer speciaal bestemd is voor openbare nutsvoorzieningen, hetgeen volgens het gewestplan nochtans het geval is”. De verzoekende partij stelt dan ook terecht dat dit eerder aantoonst “dat het hier wel degelijk gaat om een afwijking op de bepalingen van het gewestplan”.

16. Gelet op het gestelde onder het randnummer 14, ontnemt het met toepassing van artikel 159 van de Grondwet onwettig bevinden van het betreffende bestemmingsvoorschrift van het APA Roeselare het bestreden weigeringsbesluit de noodzakelijke rechtsgrond.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 30 maart 2009 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar houdende weigering aan de n.v. Aspiravi van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een windturbine met bijbehorende elektriciteitscabine op een perceel gelegen te Roeselare, Autosnelweg zn, kadastraal bekend sectie A, nr. 742/b.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig juni 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens